

การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของ

นักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

The Decision to Study in the Master of Business Administration Program

by Special Program Students at Ramkhamhaeng University

วิไลพรรณ ตาวิชกุล¹ และประไพทิพย์ ลือพงษ์²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และ (2) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตัดสินใจเรียน เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลองมีหน่วยการวิเคราะห์ระดับบุคคล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการพิเศษ Twin Program ซึ่งมีนักศึกษา 1,735 คน การหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะใช้สูตรของ Yamane (1967) ขอมรับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 325 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบความน่าจะเป็น โดยที่ผู้วิจัยเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย มีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตัดสินใจเลือกเรียนโดยใช้สถิติทดสอบ t test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD

ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนมีระดับของการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญกับประเด็นปัจจัยทางด้านราคา (ค่าธรรมเนียมการศึกษา) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ

ประเด็นปัจจัยทางการประกอบอาชีพ และผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกันมีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเรียนด้านปัจจัยการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD และพบว่าผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 30,000 บาท กับ รายได้ต่อเดือนสูงกว่า 45,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านปัจจัยการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การตัดสินใจ, การตัดสินใจเลือกเรียน

¹ นักศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² อาจารย์ประจำ สาขาบริหารทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

In this thesis, the researcher examines the decision to study in the Master of Business Administration Program by Special Program students at Ramkhamhaeng University. Moreover, the researcher investigates the decision to study by these students as classified by demographical factors.

In this non-experimental research investigation, the unit of analysis was at the individual level.

Data were collected from those deciding to study in the Master of Business Administration Program in the TWIN Program, the sum total of which comprised 1,735 students. The size of the sample population was determined by means of extrapolating the Taro Yamane (1967). The margin of error was at 5 percent. Adopting probability sampling, the simple random sampling method was utilized whereby the researcher selected a sample population of 325 subjects.

In order to compare the decisions of these students to study in the Special Program, data were analyzed by reference to demographical characteristics. Using techniques of descriptive statistics, the data collected were analyzed through applications of a t-test technique in addition to the one-way analysis of variance (ANOVA) technique. In cases in which differences were found at the statistically significant level of .05, the researcher utilized the least significant difference (LSD) method.

Levels of decision making were found to be high. The subjects paid heed to the factor of costs (tuition fees) at the highest level. Next in descending order was the factor of occupation. Those deciding to study who differed in the demographical characteristics of gender, age, occupation, income, and field of study did not evince concomitant overall differences in levels of decision making. When considered in each aspect, however, it was found that those who differed in income exhibited parallel differences in the decision to study in the aspect of occupation at the statistically significant level of 0.05.

In applying the LSD multiple comparison method, results were as follows:

Those deciding to study whose monthly incomes fell between 15,001 and 30,000 baht and those whose monthly incomes were greater than 45,000 baht exhibited corresponding differences in the decision to study in the Special Program in the aspect of occupation at the statistically significant level of 0.05.

Key words: Decision-making, Decision to study

1. บทนำ

ในปัจจุบันมีการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านเทคโนโลยี ด้านวัฒนธรรม ฯลฯ ฉะนั้น สิ่งที่สำคัญมาก คือ มนุษย์ต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงดังกล่าว คือ จะต้องมีความรู้ความสามารถมีคุณภาพ มีระเบียบแบบแผนในการคิดเพื่อใช้ในการตัดสินใจอย่างดี จึงจะสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที และสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้โดยไม่มีปัญหาเกิดขึ้น ทั้งนี้ มนุษย์จะต้องมีการศึกษาหาความรู้ในหลากหลายด้าน มีการผ่านกระบวนการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ และนำความรู้รวมถึงประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษานั้นมาพัฒนาตนเองเพื่อความอยู่รอดในสังคม

การที่มนุษย์แต่ละคนจะอยู่รอดในสังคมได้นั้นปัจจัยที่สำคัญมาก คือ ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่มีบทบาทต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ถ้าการศึกษามีคุณภาพ มีมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้มนุษย์มีการพัฒนาตนเองได้ในทิศทางด้านบวก รวมถึงการมีทักษะในหลากหลายด้าน เพื่อตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ตรงกันข้ามถ้ามนุษย์นั้นไม่ได้รับการศึกษา การศึกษาไม่มีคุณภาพไม่มีมาตรฐาน ไม่มีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้มนุษย์มีการพัฒนาตนเองในทิศทางด้านลบ ซึ่งจะทำให้สังคมมีปัญหาเกิดขึ้น

สถาบันทางการศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนาในด้านคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ต้องการความรู้ และตอบสนองความต้องการของสังคม เมื่อพัฒนามนุษย์ให้มีการศึกษาที่ดี มนุษย์จะนำความรู้ไปพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป ทั้งนี้ ถ้าบุคคลเหล่านั้นสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้วจะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอนาคตของตนเอง มีความรู้และประสบการณ์ระดับหนึ่ง ซึ่งจะมีความคิดและการตัดสินใจโดยอาศัยหลักเหตุผลที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและสังคม

การศึกษาในปัจจุบันมีความหลากหลายมากกว่าในอดีตและมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนมากขึ้น เนื่องจากสภาพสังคมที่การเปลี่ยนแปลงตามที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้วนั้น ทักษะความรู้และความสามารถของมนุษย์จำเป็นต้องมีการพัฒนาทั้งคุณภาพและมาตรฐานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการในยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น มนุษย์จึงควรคิดวิเคราะห์ มีหลักการในตัดสินใจหรือเลือกที่จะมีการศึกษาหาความรู้ เพิ่มพูนทักษะความสามารถของตนเองให้มากขึ้น เพื่อพัฒนาตนเองให้ตรงกับสายงานที่ทำอยู่และเพื่อความอยู่รอดในสังคม

สำหรับด้านการศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น ไม่มีการจำกัดเพศ อายุหรือคุณวุฒิ มีเพียงข้อกำหนดให้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาใดก็ได้เท่านั้น นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสำคัญที่ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจหลายประการ เช่น (1) ค่าธรรมเนียมการศึกษาที่สามารถเลือกได้ตามความเหมาะสมเพื่อตอบสนองต่อความสามารถทางการเงินของผู้สนใจจะสมัครเข้าศึกษา (2) มีความหลากหลายในด้านสาขาวิชาที่จะเลือกศึกษา คือ สาขาวิชาการจัดการ สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการบัญชี และ (3) มีความหลากหลายในเรื่องของเวลาในการศึกษา คือ วันธรรมดา วันธรรมดา (นอกเวลาราชการ) วันเสาร์หรือวันอาทิตย์ เป็นต้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาถึงเหตุผลของการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงและเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้บริหาร โครงการพิเศษในการส่งเสริม การพัฒนา การปรับปรุงและการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1) เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตัดสินใจเลือกเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลองเป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (Twin Program) โดยมุ่งที่จะศึกษาว่าลักษณะส่วนบุคคลที่แตกต่างกันของผู้ตัดสินใจเลือกเรียน จะมีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตัดสินใจเลือกเรียน ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชาที่ศึกษา ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย (1) ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ (ด้านหลักสูตรและสถาบัน) (2) ปัจจัยทางด้านราคา (ค่าธรรมเนียมการศึกษา) (3) ปัจจัยทางด้านช่องทางการให้บริการ (สถานที่ศึกษา การเดินทาง) (4) ปัจจัยทางการส่งเสริมการตลาด (การสื่อสารการตลาด) และ (5) ปัจจัยทางการประกอบอาชีพ

สมมติฐานการวิจัย

1) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีเพศต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน

2) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีอายุต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน

3) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีอาชีพต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน

4) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน

5) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกัน

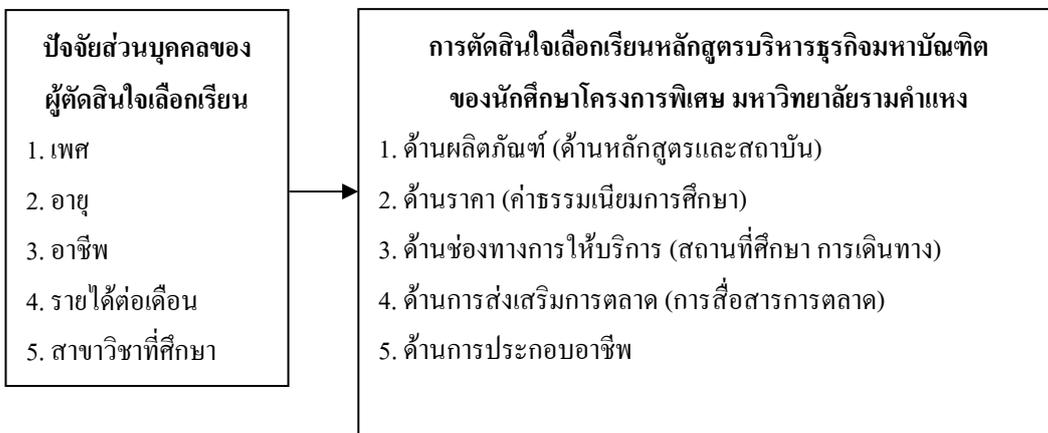
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เป็นแนวทางในการประชาสัมพันธ์และจัดทำแผนการรับสมัครนักศึกษา เพื่อจูงใจให้นักศึกษาและผู้สนใจมาสมัครเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงมากขึ้น
- 2) เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตร ส่งเสริม พัฒนา และคัดเลือกอาจารย์ผู้บรรยายให้มีคุณภาพและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน รวมถึงสภาพแวดล้อมภายในโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (Twin Program) จำนวนทั้งสิ้น 1,735 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (อ้างถึงใน ลิน พันธุ์พินิจ, 2553) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมรับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ดังนั้นจะได้จำนวนของตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 325 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตัดสินใจเลือกเรียน

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

3) การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1) สร้างแบบสอบถามของตัวแปรแต่ละตัวตามนิยามศัพท์ที่ได้จากทฤษฎี และแนวคิด จากนั้นนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบโดยการพิจารณาความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ความเหมาะสมของแบบสอบถาม เพื่อเป็นการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา แบบสอบถามนั้นสามารถวัดตัวแปรได้ครอบคลุมตามแนวคิดการวิจัย มีเนื้อหาสาระครอบคลุมเนื้อหาและตรงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ (ลิน พันธุ์พินิจ, 2553)

3.2) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาที่ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) เพื่อหาความเที่ยงของแบบสอบถามการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลปรากฏว่า ผลการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบัคปัจจัยทั้ง 5 ด้าน พบว่า ปัจจัยทางด้านราคา (ค่าธรรมเนียมการศึกษา) มีค่าความเที่ยงสูงสุด เท่ากับ 0.838 รองลงมาได้แก่ ปัจจัยทางด้านช่องทางการให้บริการ (สถานที่ศึกษา การเดินทาง) มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.835 ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ (ด้านหลักสูตรและสถาบัน) มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.823 ปัจจัยทางด้านการส่งเสริมการตลาด (การสื่อสารการตลาด) มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.731 และปัจจัยทางด้านการประกอบอาชีพ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.620 ตามลำดับ เมื่อได้แบบสอบถามที่มีความตรงและหาค่าความเที่ยงที่ยอมรับได้แล้ว จึงนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัย

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในเดือนสิงหาคม 2559 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามได้แบบสอบถามคืนมา 325 ชุด จากทั้งหมด 325 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถามที่รวบรวมได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

1) การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าร้อยละเพื่อบรรยายรายละเอียดลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยใช้วิธีคำนวณหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) (S.D.)

3) เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ *t test*

4) เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามอายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชาที่ศึกษาโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD

5. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 75.40 มีอายุมากกว่า 25 - 30 ปี ร้อยละ 46.50 ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนร้อยละ 51.70 มีรายได้ต่อเดือน 15,001 - 30,000 บาท ร้อยละ 60.30 และมีสาขาวิชาที่ศึกษาเป็นการเงินและการธนาคารร้อยละ 30.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษา
โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากการศึกษาพบว่า (1) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกเป็นรายด้าน มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมากทุกปัจจัย และปัจจัยทางด้านราคา
(ค่าธรรมเนียมการศึกษา) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.300 (2) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนเมื่อพิจารณาปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์
(ด้านหลักสูตรและสถาบัน) จำแนกเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ และการที่สามารถเลือกวันและเวลาเรียนที่มี
ความเหมาะสมกับตนเอง ได้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.360 (3) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนเมื่อพิจารณาปัจจัยทางด้านราคา
(ค่าธรรมเนียมการศึกษา) จำแนกเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ และการที่มีการแบ่งชำระค่าธรรมเนียม
การศึกษาเป็นงวด ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.420 (4) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของ
โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนเมื่อพิจารณาปัจจัยทางด้านช่องทางการ
ให้บริการ (สถานที่ศึกษา การเดินทาง) จำแนกเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ และการมีช่องทางการ
ติดต่อสื่อสารกับโครงการมีความสะดวกและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน เท่ากับ
4.050 แต่สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเหมาะสมมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.681 ซึ่งต่ำกว่าการมีช่องทาง
การติดต่อสื่อสารกับโครงการได้สะดวกที่มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.723 (5) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียน
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนเมื่อ
พิจารณาปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด (การสื่อสารการตลาด) จำแนกเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ
ยกเว้น การได้รับการแนะนำจากเครือข่ายอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการมีเว็บไซต์แจ้งข่าวสารของโครงการมีค่าเฉลี่ย
สูงสุดเท่ากับ 4.160 และ (6) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง มีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนเมื่อพิจารณาปัจจัยด้านการประกอบอาชีพจำแนกเป็นรายข้ออยู่ใน
ระดับมากทุกข้อ ยกเว้น การต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการต้องการเพิ่มความมั่นคง
ในการประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.310

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของ
นักศึกษาคณะโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากการศึกษาพบว่า (1) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ
มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการพิเศษ
มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน (2) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิตโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน (3) ผู้ตัดสินใจเลือก
เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอาชีพต่างกันมีการตัดสินใจ
เลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่
แตกต่างกัน (4) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มี
รายได้ต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัย

รามคำแหงโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงในด้านปัจจัยด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD (5) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท กับ รายได้ต่อเดือนสูงกว่า 45,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านปัจจัยด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 45,000 บาท มีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสูงกว่าผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท ส่วนผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันคู่อื่นนั้น มีการตัดสินใจเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน และ (6) ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

6. การอภิปรายผล

1. การวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการหลักสูตรพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการหลักสูตรพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกเป็นรายด้าน มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมากทุกปัจจัย และปัจจัยทางด้านราคา (ค่าธรรมเนียมการศึกษา) มีระดับการตัดสินใจสูงสุด รองลงมา คือ ปัจจัยทางด้านการประกอบอาชีพ ปัจจัยทางด้านช่องทางการให้บริการ (สถานที่ศึกษา การเดินทาง) ปัจจัยทางด้านส่งเสริมการตลาด (การสื่อสารการตลาด) และปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ (ด้านหลักสูตรและสถาบัน) ตามลำดับ

ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเหตุผลที่ทำให้ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการตัดสินใจในปัจจัยทางด้านราคา (ค่าธรรมเนียมการศึกษา) มีระดับการตัดสินใจสูงสุดนั้นเพราะว่าโครงการพิเศษของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นโครงการที่มีค่าธรรมเนียมการศึกษาดูดหลักสูตรมีความเหมาะสม มีบริการเพิ่มให้กับนักศึกษาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม เช่น หนังสือ ตำรา อาหาร และน้ำดื่ม เป็นต้น รวมถึงมีการแบ่งชำระค่าธรรมเนียมเป็นงวดๆ และไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษอื่นเพิ่มเติม ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของขวัญสุนัน สีเหลือง (2554) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสาขารัฐประชาชนจีนระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของฟาริดา ต้นมี (2555) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตัดสินใจเรียน คือ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ ต่อเดือน และสาขาวิชาที่ศึกษา โดยจากค่า t test และค่า F-test หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทำการเปรียบเทียบ

เทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการหลักสูตรพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตัดสินใจเลือกเรียน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกันมีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการพิเศษของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหาร

ธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงในด้านปัจจัยด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD และพบว่าผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 30,000 บาท กับ รายได้ต่อเดือนสูงกว่า 45,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านปัจจัยทางการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่แตกต่างกัน เพราะในปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงนั้นต่างมีความต้องการที่จะก้าวหน้าและมั่นคงในเรื่องของหน้าที่การงาน ต้องการที่จะมีความรู้ทักษะความสามารถ เพื่อที่จะพัฒนาตนเอง สามารถปรับตัวเองเข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของฟาริดา ตันมี (2555) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Mai Xuan Hung, สิบชาติ อินทะไชย และ สมคิด ศรีอัยน้ำ (2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยกว้างบับัน ประเทศเวียดนาม

2.2 ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอายุต่างกัน ได้แก่ ผู้ตัดสินใจที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี อายุมากกว่า 25 - 30 ปี อายุมากกว่า 30 - 35 ปี และอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่แตกต่างกัน เพราะผู้ที่ตัดสินใจเลือกเรียนนั้นเป็นวัยที่มีวุฒิภาวะเพียงพอ มีประสบการณ์ผ่านเข้ามาในชีวิตที่หลากหลาย ซึ่งจะสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศรีธัญญา อินทจีน (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีศรี

วิกรมบริหารธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของฟาริดา ต้นมี (2555) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

2.3 ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีอาชีพต่างกันไม่ว่าจะประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน ประกอบธุรกิจส่วนตัว หรืออื่นๆ นอกเหนือจากข้างต้น มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่แตกต่างกัน เพราะผู้ตัดสินใจเลือกเรียนไม่ว่าจะมีอาชีพใดก็ตาม ถ้าหากต้องการก้าวหน้าและมั่นคงในสายงานของตนนั้นก็ย่อมจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองเพื่อที่จะสามารถแข่งขันกับบุคคลอื่นแล้วก้าวต่อไปข้างหน้าได้โดยไร้ซึ่งอุปสรรค ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของฟาริดา ต้นมี (2555) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

2.4 ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีรายได้อีกต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในด้านปัจจัยด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกัน เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD พบว่าผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีรายได้อีกต่อเดือน 15,001 - 30,000 บาท กับ รายได้อีกต่อเดือนสูงกว่า 45,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านปัจจัยด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกัน โดยที่ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนที่มีรายได้อีกต่อเดือนสูงกว่า 45,000 บาท มีระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสูงกว่าตัดสินใจเลือกเรียนที่มีรายได้อีกต่อเดือน 15,001 - 30,000 บาท ผลการวิจัยข้างต้นผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าบุคคลที่มีรายได้อีกต่อเดือนปานกลาง (15,001 - 30,000 บาท) กับบุคคลที่มีรายได้อีกต่อเดือนสูง (สูงกว่า 45,000 บาท) มีเป้าหมายในการเรียนเพื่อการประกอบอาชีพที่ต่างกัน เช่นมีเป้าหมายเพื่อคุณวุฒิการศึกษาเพื่อการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นต่างกัน ต้องการศึกษาระดับปริญญาเอก ต้องการยอมรับนับถือจากสังคม หรือเพื่อเป็นการเพิ่มโอกาสในการเปลี่ยนงาน ตัดสินใจเรียนเพื่อต้องการความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของฟาริดา ต้นมี (2555) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

2.5 ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน ทั้งสาขาการจัดการ การเงินและการธนาคาร การตลาด และการบัญชี มีการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่แตกต่างกัน เพราะผู้ตัดสินใจเลือกเรียนไม่ว่าจะเลือกเรียนสาขาใดจะพิจารณาค่าธรรมเนียมการศึกษาที่มีความเหมาะสมคุ้มค่ากับสิ่งที่ได้รับ ชื่อเสียงมหาวิทยาลัยที่มีระดับที่ดี คุณภาพการศึกษาทางวิชาการทั้งสี่สาขาวิชาที่ผู้เรียนได้ความรู้ พัฒนาทักษะความสามารถรวมถึงการศึกษาดูงานที่มีให้เลือกหลากหลาย เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกที่ทำให้ตัดสินใจเลือกเรียน ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Mai Xuan Hung, สืบชาติ อันทะไชย และ สมคิด สร้อยน้ำ

(2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกว้างบิ้น ประเทศเวียดนาม

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1) โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่ควรเพิ่มปัจจัยทางด้านราคา (ค่าธรรมเนียมการศึกษา) เนื่องจากปัจจัยดังกล่าว ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนให้ความสำคัญมากที่สุด ทั้งนี้หากจะปรับเพิ่มค่าธรรมเนียมการศึกษา จะต้องให้สอดคล้องกับการบริการที่เพิ่มให้กับนักศึกษาโดยไม่ต้องจ่ายเงินเพิ่ม เช่น หนังสือ ตำรา อาหาร และน้ำดื่ม ทั้งนี้โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจะต้องมีการแบ่งชำระค่าธรรมเนียมเป็นงวดๆ และไม่มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษอื่นเพิ่มเติมเหมือนเดิม ซึ่งประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ผู้ตัดสินใจเลือกเรียนให้ความสำคัญมากที่สุด

2) โครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองต่อบุคคลที่มีรายได้ต่อเดือนปานกลาง (รายได้ต่อเดือน 15,001 - 30,000 บาท) ให้แตกต่างกับบุคคลที่มีรายได้ต่อเดือนสูง (รายได้ต่อเดือนสูงกว่า 45,000 บาท) เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าบุคคลทั้งสองกลุ่มมีการตัดสินใจเลือกเรียน เพื่อเป้าหมายในการประกอบอาชีพเช่น ต้องการการยอมรับนับถือจากสังคม หรือต้องการเพิ่มความมั่นคงในการประกอบอาชีพ หรือต้องการคุณวุฒิการศึกษาเพื่อเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนทั้งด้านหลักสูตร ค่าธรรมเนียมการศึกษา สถานที่ศึกษา รูปแบบการสื่อสารของโครงการพิเศษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคลที่มีเพศ อายุ อาชีพ และสาขาวิชาที่ศึกษาต่างกัน เนื่องจากกลุ่มบุคคลข้างต้นให้ความสำคัญกับประเด็นหลักสูตร ค่าธรรมเนียมการศึกษา สถานที่ศึกษา รูปแบบการสื่อสารไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกเรียน เช่น ตัวแปรแรงจูงใจของผู้ตัดสินใจเลือกเรียน เป็นต้น

2) ควรศึกษาด้านความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ตัดสินใจเลือกเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาคุณภาพในการเรียนการสอนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ขวัญสุมน สีเหลือง. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาในหลักสูตรภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา สาธารณรัฐประชาชนจีนระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม. (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.

ประยงค์ มีใจชื้อ. (2557). พฤติกรรมองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร.

พาริดา ต้นมี. (2555). การตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร. (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.

รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2556). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : สนพ.กรีนแอปเปิ้ล กราฟฟิค พรินติ้ง.

- สร้อยญา อินทจีน. (2558). *ปัจจัยในการเลือกเข้าศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของนักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีศรีวิกรม์บริหารธุรกิจ*. (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สุดิตรา หังสพฤกษ์. (2554). *การวัด ประเมิน และวิจัยทางสังคมศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- Hung, M.X., *สี่ชาติ อันตะไชย และสมคิด สร้อยน้ำ*. (2557). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยกวังบิ่น ประเทศเวียดนาม*. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 4(3), 51-60.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. (2nd Edition). New York: Harper and Row.